

దర్శనం

- ఆదారి వెంకట
శ్రీ తిరుమొవళి

బుస్సు కిటికీలోంచే చూశాను నారాయణని - బస్టాండులో పెట్రోలు బంక్ దగ్గర నిలబడి ఆత్రంగా చూస్తున్నాడు - ముందుగా మేం వస్తున్నట్లు రాశానేమో తంచనుగా మమ్మల్ని ఆహ్వానించడానికి వచ్చేడు. 'నే చెప్పలేదూ - అదిగో మనకోసం వచ్చాడు నారాయణ' అని విశ్వాసికి నారాయణను చూపించాను.

నారాయణ ఎంత హేతుడో, సన్నిహితుడో విశ్వంహాడ అంతే నాకు - కానీ... నారాయణకూ విశ్వాసికీ మధ్య ఎంత తేడా ?

వదోతరగతిలోనే చదువాపేసి ఉన్న పూళ్ళోనే ఓ చిన్న ఉద్యోగం సంపాదించుకుని నారాయణ కుటుంబ భారాన్ని లాగుతుంటే, తరగని ఆస్తికి వారసుడుగా తల్లిదండ్రులనుంచి తనకావల్సిన డబ్బు రప్పించుకుంటూ ఉస్మానియా యూనివర్సిటీలో తెలుగులో రిసెర్చి చేస్తున్నాడు విశ్వం -

వారంరోజుల క్రితం ఉత్తరం రాశాడు విశ్వం - తనకో వారం రోజుల సెలవులు లభించబోతున్నాయనీ; యాంత్రికమైన ఆ వాతావరణానికి దూరంగా కొద్దిరోజులు నాతో గడవాలని వుందనీ; విశాఖ పరిసర శ్రీతాలూ, స్థలాలూ చూడాలనీ -

సంతోషంగానే రమ్మని రాశాను -

రెండు రోజులక్రితం వచ్చాడు విశ్వం - అరకులోయ, సింహాచల శ్రీత్రము, సాగరదుర్గ, కనక మహాలక్ష్మి; వెంకటేశ్వర మెట్ట; రామకృష్ణా మిషన్ బీచీ; కథలలో ప్రాశస్త్యాన్ని పొందిన ఎర్రమట్టిదిబ్బలూ - ఊపిరాడనట్టుచూశాం.

మానవాళి మహోదయానికి స్ఫూర్తినిచ్చే ఆదిత్యుని ఆలయం చూసే ప్రయత్నమే యీ అరసవల్లి ప్రయాణం -

విశ్వాస్ని, సారాయణనీ, పరస్పరం పరిచయం చేశాక, ఇక నీదే బాధ్యత - విశ్వాసికి ఏమేం చూపించ దలచావో - సాయం కాలం బస్సులో వెళ్ళిపోవాలి మరి మేం'. అన్నాను నారాయణతో -

'ముందు మా ఆతిథ్యాన్ని స్వీకరించండి. తర్వాత బయల్దేరుదాం' అంటూ తనింటికి తీసుకు వెళ్ళాడు నారాయణ.

చిన్న పెంకుటిల్లు - చుట్టూ వెదురు వెన్నింగు, ఇంటిముందు అరటి, మామిడిచెట్లు కూరగాయల పాదులు, పారిజాతం, నంది వర్ధనం, మొదలైన పూలమొక్కలు -

'చక్కగా ప్రశాంతంగా వుంది యిల్లు' మెచ్చుకున్నాడు విశ్వం. అల్పాహారం, కాఫీలు అయి, బయల్దేరేసర్కి తొమ్మిదయింది -

నారాయణ పుట్టింది, పెరిగింది అక్కడే కావడం వల్ల అక్కడి స్థలాలూ వాటి చరిత్రలూ అతనికి కొట్టినపిండే -

మరో పావుగంటలో రిజాలు సూర్యదేవాలంముందు ఆగేయ

"ఇదే అరుణదేవుని ప్రసిద్ధ పుణ్యశ్రీత్రం అరసవల్లి - దేశ మొత్తం మీద ఉన్న రెండు మూడు సూర్యదేవాలయాల్లో ప్రతినిత్య సకల లాంఛనాలతో పూజలందుకుంటున్న సూర్యదేవాలయం యిదే కక్కడే అంటారు -

...సూర్యభగవానుడు ప్రత్యక్ష దైవంగదా. అంచేత భక్తుల పెద్ద సంఖ్యతో వస్తూ తమ మొక్కుబడులను తీర్చుకుంటూవుంటారు - ముఖ్యంగా మాఘమాసంలో వచ్చే రథసప్తమికి యిక్కడకు భారీవిత్తున భక్తులొస్తారు. కనులవంతువుగా వేడుకలు జరుగుతాయి -

...ఈ ఆలయ గర్భగుడిలోని మూలవిరాట్ చూశారా ? ఇది కృష్ణశిలతో మల్లుబడిన ఏకశిలా విగ్రహం. సుమారు అరడుగుల పొడవు; మూడడుగుల వెడల్పు వుంటుంది - అదిగో ఆయన పాదాల చెంతనే ముగ్గురు దేవేరులు...ఛాయ, అను, పద్మిని - అటు అధో భాగాన అనుూడు రథసారథిగా, సప్తాశ్వరథంపై ఆభయ ముద్రతో సూర్యభగవానుడు -

ఇక, యిక్కడి యీ ఆదిత్య, అంబిక, విష్ణు, మహేశ్వర, గణేశ్వర, నందీశ్వర, విగ్రహాలు వైష్ణవ శైవ మతాల సమన్వయ త్యాన్ని సూచిస్తాయి.

...ఈ మూలవిరాట్ ప్రతిష్ఠ క్రీ. శ. 676 - 888 మధ్య కాలంలో జరిగినట్లు చరిత్ర చెబుతోంది -

ప్రతియేడూ సూర్యుడు ఉత్తర దక్షిణాయణాలకు మారే సమయంలో ప్రభాత భానుని లేతకిరణాలు గర్భగుడిలోకి ఐదుమార్గాల గుండా చొచ్చుకువచ్చి మూలవిరాట్ పాదాలు, నాభి, శిరోభాగాలను తాకుతాయి- ఇదొక గొప్ప విశేషం".

నారాయణ చెప్పే ప్రతి అంశాన్నీ ఆత్రంగావంటూ, ఆపలో కిస్తూ ఆవసరమైనవిషయాల్ని తనదైరిలో నోట్ చేసుకున్నాడు విశ్వం.

అక్కడ్నించి శ్రీ కూర్మశ్రీత్రానికి బస్సులో తీసుకెళ్ళాడు నారాయణ.

"అతి ప్రాచీనమైన ఆలయాల్లో శ్రీకూర్మంకూడా ఒకటి" చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు నారాయణ.

అక్కడవుండే శిల్పకళ మతోన్మాదుల దాడులకు ధ్వంసమైందనీ వచ్చేభక్తులకు తగిన రవాణా సౌకర్యాలు లేకపోవడంతో నిధులు లేక దేవాలయం అతి దయనీయమైనస్థితిలో వుందనీతన ఆవేదనను వ్యక్తం చేశాడు నారాయణ - మాతోనేఉంటూ ఒకగైడ్ గా వ్యవహరిస్తూ ఆ యీ ప్రాంతాలకు చెందిన చారిత్రాత్మక విశేషాలను అతనుచెప్పడం విశ్వాసికీ నాకూ ఎంతో ఆనందాన్ని కలుగజేసింది.

మధ్యాహ్న భోజనానంతరం కాస్తేపు పిచ్చాపాటి అయ్యాక
సం ఇప్పుడు వెళ్ళేది కళ్ళేపల్లి' అన్నాడు నారాయణ.

'ఏముందక్కడ?'

'నాగావళి నదీతీరం పొడవునా వుండే అయిదు శివాలయాల్లోనూ
ఒకటి అక్కడవుంది. అక్కడిదేవుడు మణినాగేశ్వరుడు. మిగిలిన
రాలుగూ పాటలేశ్వర, సోమేశ్వర, సంగమేశ్వర, కోపేశ్వరాలు.

...పంచలింగ శ్రేతంగా వ్యవహరించే యీ లింగాలను అల
నాటి బలరాముడు ప్రతిష్ఠించాడనీ, అతని నాగటిచాలు వెంబడే నాగావళి
ఉద్భవించిందనీ ఇతిహాసం చెబుతుంది.'

నారాయణ మాటలువిని, నిండు ఉత్సాహంతో కదిలాడువిశ్వం-

మణి నాగేశ్వరుడి మూలవిరాట్ అర్ధనారీశ్వరుడిగా కన్పిస్తాడు.
నలుపు తెలుపుల సంగమమైన ఆలింగం ముందుభాగం శివుడుగా, వెనుక
భాగం గౌరీదేవిగా పదిగణంపబడుతోంది. లింగాకృతి నిలువునా సూనిక
చీలివుండి, శిరోభాగంలో పెద్దరంధ్రంవుంటుంది. ఆ రంధ్రం స్థానే
ఒకప్పుడు పెద్దనాగమణి వుండేదట.

ఆ కథను అక్కడి అర్చకులు చెబుతుంటే విస్మయంగా
విన్నాడు విశ్వం-

నాగావళినదీ సంగమాన్ని చూసి పులకించి పోయాం.

తిరిగివచ్చి నారాయణ యింట్లో కాస్తేపుగడిపి, బస్టాండుకొచ్చే
సరికి చీకట్లు ముసురుకున్నాయి.

'ఈరాత్రికి మాయింట్లో వుండిపోతే సంతోషించేవాడిని' అన్నాడు
నారాయణ.

'శ్రమతీసుకుని మీరు మాతోగడపడమే చాలు. యింకా
మీకు శ్రమకావడ మెందుకూ' అన్నాడు విశ్వం.

నారాయణ మరేం మాట్లాడలేదు.

రాత్రి ఎనిమిది వరకూ బస్సులేదని తెల్పి నిరుత్సాహ
పడిపోయాం.

కూర్చునేందుకైనా సదుపాయంలేని యీ బస్టాండులో గడిపే
బదులు అంతవరకూ నాగావళి ఒడ్డున గడిపితే మంచిదనిపించింది.

ముగ్గురం కదిలాలం. కోపేశ్వరాలయం దగ్గర నాగావళి పిల్ల
కాలువతా ప్రవహిస్తోంది. ఒడ్డునవున్న సిమెంటుతిన్నెలపై కూర్చొని
చూస్తే ట్యూబులైట్లకాంతిలో వెండిజలతారులాఉంది నాగావళి.

శ్రమనూ, అలసటనూ మరపించే చల్లనిగాలి- భాషకందని
అనుభూతిని విశ్వం కళ్ళలోమాళానా వదాన.

నారాయణ యేదో మాట్లాడుతూనే వున్నాడు.

అక్కడ్నించి వచ్చాక బస్టాండు కళావిహీనంగా తోచింది-

ఎనిమిది గంటలకు రావల్సినబస్సు రాలేదు. పది- ఇరవై -
ముప్పయ్యే- నిముషాలు గడుస్తూనే ఉన్నాయి-

రోజంతా కూడగట్టుకున్న ఉత్సాహమంతా హరించి పోతోంది.

ఎట్టకేలకు రాత్రి తొమ్మిదిగంటలకు వచ్చింది ఆసియాడ్ బస్సు-
ఎక్కడున్నారో అంతవరకూ- బిలబిల్లాడుతూ ఒక్కమారు చుట్టు-
ముట్టూరు జనం- పరుగెత్తుకెళ్ళి ఎలాగో మాకోసం రెండు సీట్లురిజర్వు
చేయించుకొచ్చాడు నారాయణ-

గొప్ప పెన్నిది దొరికినట్లు లోపలికి జొరబడి కూర్చున్నాం-
సీట్లకోసం బస్సుబయట చాలా కోలాహలంగా వుంది.

'నువ్వుప్పగించిన బాధ్యతను నెరవేర్చాను' అన్నట్టు నిల్చు-
న్నాడు నారాయణ నా ఎదురుగా.... మానంగా రోడ్డుమీద.

కృతజ్ఞతలు చెప్పకునేటంత దూరంలేదు మా మధ్య-

అంచేతే గొంతు విడివడలేదు -

నారాయణ వెళ్ళిన అరగంట వరకూ బస్సు కదలనే లేదు-
బస్సులోవున్న నలభై ఒక్క సీట్లనీ; కూర్చున్నవారిసీ నలభై ఒక్క-
సారి లెక్కపెట్టేడు కండక్టరు - సీట్లు దొరకక చాలామంది జనం
బయటే వుండిపోయారు.

'అలస్యమైనా సుఖమైన ప్రయాణమే చెయ్యొచ్చుయిందులో'
అన్నాను.

'మరే. అందులోనూ ఆసియాడ్ బస్సుకదా. ఆసియా ఆట-
గాళ్ళ సౌఖ్యంకోసం ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడ్డ బస్సులు కదా-
యివీ. ఆ సౌఖ్యాల్ని వారనుభవించాక తర్వాత మనకు సంక్రమింప
జేశారు. మన గౌరవ ప్రభుత్వంవారు - టిక్కెట్టు మీదో రూపాయి
న్నర వైనువేస్తూ'

విశ్వం మాటల్లో నిజం లేకపోలేదు - మామూలు ఎక్స్ ప్రెస్.
నాన్ స్టాప్ డీలక్సు బస్సుల టిక్కెట్టు ధరకంటె ఏషియాడ్ బస్సులలో
టిక్కెట్టుధర కాస్తో కూస్తో ఎక్కువే - కారణం ప్రత్యేక
సదుపాయాలూ, ఆలంకరణలూ.

ఆద్దాలూ, కుషన్లూ, సీటుసీటుకీ ఫేనూ, లైటూ - నిజా-
నికి వీటన్నిటి ధరా యీ హెచ్చించిన టిక్కెట్టు ధరద్వారా ప్రభుత్వం
నికి ఎప్పుడో వచ్చేసి వుంటుంది - అయినా కల్పించిన ప్రత్యేక
సదుపాయాలదృష్ట్యా టిక్కెట్టుధర మరి తగ్గించలేదు - సామాన్య
ప్రజలపై అది తలకి మించిన భారమైనారే?'

చీకటి చిక్కగా వుంది — టైము తొమ్మిదిపావు. బస్సు కిటికీలూడుతూంది — కండక్టరింకా టిక్కెట్టిస్తున్నాడు — ఆ తతంగం కాస్తా పూర్తయితే బస్సు బయల్దేరుతుందన్న ఆశతో ఓపిగా కూర్చున్నాం —

ఈ లోగా బ్రీఫ్ కేసులు పట్టుకుని యిద్దరు భారీ వ్యక్తులు బస్సెక్కడం నా కంటబడింది — కండక్టర్ని ప్రక్కకు పిలిచి ఏదో మాట్లాడేరు గుట్టుగా —

కండక్టరు మాత్రం గుట్టురట్టుచేసేశాడు.

“ఎలాసార్. చూడండి బస్సుకెప్పాసిటీ సరిపోయింది - ఎవ రైనా అడ్డస్టయి మీకు సీటిస్తామంటే చూడండి. నాకేం అభ్యంతరం లేదు” అన్నాడు -

ఆ ఇద్దరు యువకులూ బస్సులోని అందరివంకా చూశారు. అందరికీ వారి మాటలు అర్థమైనా ఎవరూ చోటివ్వడానికి ముందుకు రాలేదు. ఆసలేరాత్రి... అందులోనూ దూరప్రయాణం - అంత డబ్బు పెట్టి టిక్కెట్టుకొని ప్రయాణం చేస్తూ సర్దుకోవాలని ఎవరికనిపిస్తుంది ?

ఇక లాభం లేదనుకున్నారోయేమో వాళ్ళు మళ్ళీ కండక్టర్ నే పట్టుకున్నారు. ఏదోలా చూడమని - తమ అవసరం కొద్దీ ఎదుటి వ్యక్తికి ఆశజూపి, ప్రలోభానికి గురిచేసి వీలైతే ఆవిసితికి కూడ పొల్పడేలా చేయగల సమర్థులు యిటువంటివారే అనిపించింది -

‘చూడానికి డాబుగా దర్జాగా వున్నారు - మధ్యదార్లో బస్సా పించి పిస్తోళ్ళో కత్తులో చూపించి డబ్బుదోచుకుంటే ఎవరేం చేయ గలరు. రోజూ పేపర్లలో ఎన్ని చూడ్డంలేదు ? ముందు సీట్లో ఎవరో గుసగుస లాడుకుంటున్నారు -

ఈలోగా కండక్టర్ దృష్టి వెనకసీట్లలో కూర్చున్న వారిపై బడింది.

“ఎవరయ్య ఆక్కడ. టిక్కెట్టు తీశారా” అంటూ వెనక్కు వెళ్ళేడు.

‘తీస్కోవాలి బాబయ్యా. ఇదిగో’ అంటూ లాల్చీపక్కజేబు లోంచి యాభై రూపాయలనోటు తీసి అందించాడతగాడు. -

‘ఎంతమంది మీరు ?’

‘నానూ; మా యాడది; యీ మునిల్డి యిద్దరు పిల్లలూ’ అంటు న్నాడతడు - ఆ మాటల్లోనూ ముఖంలోనూ పల్లెటూరి అమాయకత్వం తొంగిచూస్తోంది -

‘టిక్కెట్టిస్తానుగానీ కాస్తజరిగి కూర్చుని ఆ బాబుకి చో క్కడ’ అని ఆర్డరేసేడు కండక్టరు నోటుతీసుకుంటూ -

అతగాడు తాము కూర్చున్న సీట్లవంక చూశాడు. ఎక్క చోటులేదు.

‘ఇంకెక్కడి సోటు బాబయ్యా - సోటుంటే కూకోబెట్ట అన్నాడు.

ఆ జవాబు కండక్టర్ని సంతృప్తి పరచలేదు -

‘పోసిగదాని పూర్కుంటే లాభం లేదయ్యా మీతో - డి లిస్తున్నాంగదాని మారాజాల మనుకుంటే ఎలా. రెక్కెట్టుకుని కి దింపేస్తామంటే అంచక్కా సర్దుకు కూచుంటారు’ అన్నాడు.

‘ఎందుకు దింపేస్తావయ్యా. మావేం టిక్కెట్టు తీయలే బస్సునిండేక వొచ్చినామా ? మా నాలుగు సీట్లలోనే మాం కూచున మునిల్దానికొంట్లో బావుండలేదు — మా యాడదానికి పొద్దున్ను వాంతులు - పిల్లలు తొంగుండే పోయారు. ఇంకెక్కడియ్యాల సో ఆ బాబులే యిక్కడ కూకుని మావే ఆలీసంగా వాస్తే సోటిస్తారేక అన్నాడు—

ఏమైనా అతగాడి వాదనను పట్టించుకోలేదు కండక్టరు.

ఎలాగోలా ఆక్కడ చోటిస్తేనే బస్సుకదుల్తుందన్నాడు—

వాదనలూ వింటున్నాబస్సులో ఎవరూ ఎటుపక్కా మాట్లాడి లేదు.—

కాస్సేవయాంక మునిల్డి నాను కిందకూసుంటాలే ఆబా! యిక్కడ కూసోబెట్టు! అంటూ క్రిందకు దిగింది,—

సమస్య పరిష్కారమై బస్సుకదిలింది. -

కిటికీలోంచి చల్లనిగాలి వీస్తోంది - విశ్వం ఆలోచనలోవున్నా

‘ ఎలాగయితేనేం యీ రోజు అనుకున్నట్టు ఆది దేవ దర్శనము జరిగిపోయింది. ’ అన్నాను మాటల్లోకి దింపా

ఆలోచనలోంచి కాస్తయితలికొచ్చి;

‘అవును. మాహాత్మ్యంవున్న దేవుళ్ళతో పాటు అన్ని అన్యాయం జరుగుతున్నా నోరు మెదపక సహించే దేవుళ్ళనీ; అధిక దర్పంతోనూ; నోటిదబాయింపుతోనూ సొమ్ముచేసుకునే దేవుళ్ళ బాగానే దర్శించుకున్నాం” అన్నాడు విశ్వం.

నేనేం మాట్లాడలేక పోయాను.